

A vajszívű gyanúsított

Marinko Magda, a Z. Nagy család legyilkolásával gyanúsított szabadkai lakos szegedi leartóztatásáról az újívidéki Dnevník című napilap február 4-i számában azt írja, nem lehet tudni, hogy az idegenlégiót is megjárta fiatalember a saját szakállára dolgozott-e, vagy valaki felbérelte. A vizsgálat során viszont kiderült, nagyon sok a hasonlóság a szabadkai, a szegedi és a kecskeméti gyilkosságok között, ezért valószínűleg a három bűncselekmény összefüggésbe hozható. Marinkórol tudni vélik, hogy Jugoszláviában „tisztá” volt, csak az európai országokban fordultak elő kisebb ügyei. Nem derült ki, miért hagyta el az idegenlégiót, sem az, miért nem köröztek. Egyesek szerint azért menekült el a jugoszláv rendőrség elől Szegedre, mert egy alkalommal fegyverrel védte meg hűgának becsületét. Szabadkán a Galéria kávézó volt a kedvenc helye. Autóval és motorral járt oda, de fogatos kocsival, sőt nem ritkán lóháton is beállított. A lap újságírójának még annak idején azzal dicsekedett, hogy az édesapjának tanyát vett, és nagyon szereti a lovakat, a kutyákat, a nőket, na meg a gyerekeket. A szabadkaiak többször látták, amint gyerekeket motoroztatott a városban, fagylaltot, üdítőt vásárolt nekik. Középmagas, közepesen fejlett külsejével, mosolygós, illedelmes modorával nem hasonlított idegenlégiósra, még kevésbé elvetemült gyilkosra. Hogy melyik volt az álarc és melyik az igazi arca, azt most még nyilván lehetetlen eldönteni.

Retteg a szabadkai alvilág

Az ugyancsak pénteken megjelent Politika lap szerint nem kizárt, hogy Marinko Magda a szabadkai gyilkosságok idején az észak-bácskai városban tartózkodott. Az Agatic és Petric család legyilkolását sokan az illegális kereskedelemmel hozzák kapcsolatba, elsősorban a dohánycsempészéssel. Több szabadkai „vállalkozó” rettegésben él, mert annak idején üzletelt az áldozatokkal és a hozzájuk hasonló üzelmeket folytatókkal. Az sem ismeretlen, hogy több cétulajdonos márkában megfizetett nagy előleget vett föl bizonyos áruért, de a sajrét soha nem szállították le a megrendelőnek. Ígyképpen ez a réteg rövid idő alatt jól meg-

„A törvényeket nem a bűnözőknek hozzuk”

■ Milyen személyes élmények sarkallták az indítvány heteriesztésére?

–Választókörizetemben, Nagyszénás és Gádoros között nemrég egy börtönbüntetést töltő személy követett el gyilkosságot, mikor négy nap szabadságra hazaengedték. Ekkor gondoltam először komolyra arra, hogy változtatni kellene valamit az utóbbi időben túlságosan liberalizálódott törvénykönyvünkön. Az orosházi gyilkosság áldozatait személyesen ismertem. A félelmet, ami az események után végigsöpört a városon nehéz leírni. A feleségem pedagógus, ő mesélte milyen stresszt váltott ki a gyerekekből a tragédia. De tudni kell, hogy kevésbé nagy publicitással bíró „apró” bűncselekmények történnek sorozatban a tanyákon a falvakban. Az emberek félnek. A magyarországi társadalom egyébként is elbizonytalanodott, lelkiileg lerongyolódott az utóbbi években. A szegedi, kecskeméti események méginkább azt az érzést keltik az emberekben, hogy a törvények nem védik az állampolgárt. Annak idején örömmel üdvözlöttük a halálbüntetés eltörlését, de utólag be kell látnunk, hogy ez az ország még nem érett meg erre a döntésre.

A szegedi, kecskeméti és szabadkai gyilkosságokkal kapcsolatos legújabb információk szerint az észak-bácskai testvérvárosban több száz személyt kihallgattak, hatot pedig előzetes letartóztatásba helyeztek. Az elmúlt három nap nyomozásának eredményéről a szerb újságokban megjelent információk alapján tallóztunk.

Rács mögött a gyilkosok?

A tegnapi Vecernje Novosti kerethen hozza a szegedi rendörség pénteki razziájának eredményét. A Kossuth Rádióra hivatkozva közlik, hogy 195 személyt tartóztatnak le és 12 között jugoszláv állampolgár is horogra akadt. A lap szerint a szerbiai belügy főigazgatója azt a tavaly február 25-én Szabadkán elkövetett gyilkosságot is, amelynek áldozata Fehér Ida volt. A begyűjtött adatok és bizonyítékok alapján ezt

a bűncselekményt is Marinko Magda követte el, másodmagával. Mindegyik gyilkosság indítéka a nyereségvágy – mondják a jugoszláv illetékesek –, és az áldozatok kivétel nélkül jól szituált, gazdag vállalkozók voltak. A rabolt pénz egy részét megtalálták és elvették a gyanúsítottaktól. Marinko Magdáról kiderült, két szép háza is van, ahol a házkatatás során nagyobb mennyiségű aranyt talált a rendőrség.

szedte magát, majd eltűnt a városból. Akik maradtak és részt vettek a piszkos üzletekben, most joggal félnek, nem mernek kilépni az utcára, méregdrága biztonsági berendezésekkel, fegyverrel, testőrökkel próbálnak meg védekezni. 3

Akik kimaradtak az osztzkodásból

A szombati Dnevnik a gyilkosságokat az alkohol-, de-
viza-, dohány- és fegyverke-
reskedelemmel hozza kapcsol-
tatba. Valaki kimaradt a nagy
buliból, az osztozkodásból, így
a nagymenőknek lakolniuk
kellett. Magdáról úgy tudják,
ismerte és találkozott azzal az
illetővel (Marko Pejanovic),
akit négy hónappal ezelőtt pa-
licsi lakásában gyilkoltak le,
hasonló módon, mint a már

említett két szabadkai családot. Agatic-csal is barátkozott, ezért föltételezik, hogy bizonyos üzletekben együttműködtek. Marinko Magda édesanyja, Milica, beismeri fiáról, hogy önféjű és különböző gyanús üzletekkel foglalkozott, de azt tagadja, hogy gyilkos lenne, különösképpen nem gyermekgyilkos. Az édesanya tiltakozik a nyomozók és a kihallgatások ellen, valamint azt is elmondta, hogy a rendőrök minden arany ékszert elvittek a házból, és cserében semmilyen bizonylatot nem hagytak. Állítólag az Agatic-gyilkosság halatán Marinko Magda Szegedről felhívta családját, és figyelmeztette őket, vigyázzanak magukra, őrizkedjenek és legyenek résen. A véres, gubancos fonál, úgy látszik Belgrádba, sőt az Újvidék melletti Pi-

rosra is elvezet, mert az üzleti és egyéb szálak egész eddig nyúlnak. A kecskeméti gyilkosságról olyan találgatások kaptak szárnyra, hogy a szabadkai Drago Kujundzicsot csak csaliként használta a jól szervezett maffia, hogy bejusson a magyar házaspár kiválóan őrzött lakásába. Esetükben drágakő-kereskedelemtől volt szó, először a házaspárt likvidálták, a szabadkai fiút pedig mint tanút gyilkolták le.

Bővül a gyanúsítottak köre

A szombati Politika nem hivatalos forrásokra támaszkodva megírta, hogy a szabadkai két családdal négy gyilkos végzett, közülük kettő belgrádi volt, kettő pedig helybeli. Az egyik elhunytaként név szerint

fokot. Ahelyett, hogy csak szüneteltettük volna a halálbüntetést, rögtön eltöröltük.

■ Most, a választások küszöbén könnyen gondolhatják indványukról, hogy pártjuknak, a Nemzeti Demokraták Szövetségének segít híveket toborozni.

– A konkrét események sarkalltak bennünket az indítvány megtételére. Arról nem tehetünk, hogy a sorozatos gyilkosságok éppen a választásokat megelőző időkből történtek. Egy évvel korábban, vagy később, az események miatt ugyanúgy kezdeményeztük volna a törvény módosítást. Rá kell döbbernünk, hogy miközben a 3/3-as, a pufajkás törvényekre koncentrálnak, a politikai leszámolás megoldásain gondolkoznak, addig kivirágzik az országban a bűnözés. A törvényeket pedig nem a bűnözőknek hozzuk, hanem az állampolgárok védelmében az ő biztonságérzetüket erősítendő.

t elvét zászlórá tűző törvények-
krációk jellemzője. Statisztikai
elemények számát a halál-
n kevésbé befolyásolja, mint a
leleplezik. Vagyishát az éber
ment által szentesített törvény.
n túl is.

Pacsika Emília

A riporter tudni vélte, hogy pénteken este őrizetbe vettek egy szabadkai lakost, aki üzletelt Agatic-csal és Petric-csal, Belgrádból pedig még négy gyanúsítottat szállítottak Szabadkára. A rendőrség nem tagadta, de meg sem erősítette a hírt, hogy a letartóztatottak között van a 40 éves Ivan Sinkovics „Cigány” is, aki tavaly egy kamionnyi csempészett cigarettá miatt bukott le, s emiatt ítélték börtönre.

Rács mögött a maffia többi tagja

A Politika Express tegnapi számában arról számolt be, hogy Marinko Magda szegedi letartóztatása után a szerbiai belügyi szerveknek is sikerült előállítaniuk a maffia többi tagját, és a szabadkai gyilkosok mozaikja összeállt. A két ország rendőrségének gyümölcsöző együttműködése meghozta a várt eredményt. Alapos a gyanú, hogy a kecskeméti gyilkosság is Magda nevével hozható kapcsolatba, ekkor állítólag tévedésből ölték meg Drago Kujundzicsot. Arra azonban, hogy e két szabadkai vérengzés megrendelt volt-e, vagy csupán „spontán” leszámolásról beszélhetünk, csak akkor derül fény, ha közzéteszik a nyomozás eredményeit. A gyanúsítottak már elég sok adattal szolgáltak, és kapcsolatok a gyilkosságokkal szinte minden kétséget kizár. Egyelőre hat személyt tartóztattak le, de úgy látszik, ez a szám nem végeleges.

Több száz személyt kihallgattak

A vasárnapi Magyar Szó Rács mögött a gyilkos(ok)? címmel számol be a szerb belügyminisztérium első hivatalos közleményéről, és leszögezi, hogy a vizsgálat során hatalmas mennyiségű pénz, ékszer és egyéb értéktárgy került elő. A rendőrségről kiszivárogtatott hírek szerint több száz embert hallgattak ki, akik valamilyen kapcsolatban álltak a meggyilkolt üzletemberekkel. Nem hivatalos értesülések szerint le tartóztatták a Cigány gúnynevű 40 éves Ivan Sinkovicst is, aki állítólag kapcsolatban állt Josip Agatic-csal.

■ **Bűnözők ellen**

A vízumkényszer nem megoldás

A szegedi gyilkosság kapcsán már annyi minden felvetődött a különféle tárgyalások, hivatalos és magánbeszélgetések során, hogy képtelenség lenne valamennyit felsorolni. Egy kérdés viszont visszatért, fontos szerepet kapott: hogyan lehetne megakadályozni, hogy a külföldi bűnözők tanyát verjenek a régióban? Jó lenne már a határnál visszafordítani őket. De hogyan? Esetleges megoldásként körvonalazódott a vízumkénszer bevezetése.

Ez csupán játék a gondolat, de ha esetleg születne ilyen döntés, a határőrség képes lenne-e a megnövekedett feladat ellátására, lenne-e értelme az egésznek, funkcionálna-e a szűró?

A kérdésekkel Kátai József ezredeshez, a kiskunhalasi Határőr Igazgatóság vezetőjéhez fordultunk. Ők felügyelik régióinkban a déli szakaszt.

– Nem vagyok illetékes az ügyben véleményt mondani, sokkal magasabb szinten döntenének erről, ha ez a téma komolyan szóba jönne.

■ *Engem csupán a magánvéleménye érdekel...*
– Kizártnak tartom a vizumkémszert bevezetését, de ha mégis megtörténne, akkor képesek lennénk a megnövekedett feladat ellátására. Természetesen ez rengeteg plusz munkát kívánna

tőlünk. De nemcsak tőlünk, hanem valamennyi szervtől, amely vízumkiadásra jogosult. Gondolja csak el: tavaly 19 millióan léptek át a határátkelőkön, ennek 85 százaléka jugoszláv volt. Embertelen munka lett volna 16 millió vízum elkészítése, kiállítás.

■ *A bűnözőket ki lehet-e szűrni a vízum-módszerrel?*

– Nem, mert senkinek a homlokára nincs ráírva, hogy milyen ember, mik a szándékai – jelentette ki az ezredes. – Ha útiokmányai rendben vannak, adottak az egyéb feltételek is, akkor ki kell adni neki a vízumot.

■ **Van-e számítógépes nyilvántartásuk a bűnözőkről?**

■ **Vízumkiadásnál készül-ne-e külön nyilvántartás a ki-belépőkről?**

– Ez képtelenség lenne, hiszen akkor az adminisztráció miatt teljesen megbénulna a határforgalom.

Olybá tűnik, a mostani feltételek és elgondolások mellett ez az út nem járható. Ha bevezetnénk, akkor legfeljebb vízummal, vagy a zöldhatáron jönnének-mennének a bűnözők. A helyzetten lényegesen nem változtatna. Pedig ráérne egy kis fazonigazitás...

V. Fekete Sándor